

Magdalena Jarek

Kilka słów o programie "Przyjaciel Zippi"

Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce : kwartalnik dla nauczycieli nr 3,
75-76

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Magdalena Jarek

Kilka słów o programie „Przyjaciel Zippi”

W Polsce od 1 czerwca 2010 roku na rynku dostępny jest program, którego właścicielem jest angielska fundacja Partnership for children.

Program ten pozwala dzieciom wyzwolić i zrozumieć swoje uczucia oraz rozwiązuje trudności widziane oczami dziecka. Przez 24 spotkania patyczak Zippi pozwala poznawać siebie, odkrywa emocje i rozumie rozterki dnia codziennego. Staje się przyjacielem dzieci, budząc ich ogromne zaufanie i fascynację swoją odrębnością. Od początku realizowania programu przedstawiamy uczniom przygody kilkorga dzieci. Każde z nich prowadzi życie, w którym dominują różne emocje. Wspólnie odkrywamy radość, smutek czy zdenerwowanie. Poznajemy samotność i zagubienie po stracie kogoś bliskiego. Łącznikiem pomiędzy nami a światem bohaterów, których poznajemy, jest patyczak o imieniu Zippi. Zajęcia rozpoczynają się od ustalenia i przypomnienia zasad, którymi należy się kierować. Każde spotkanie jest swoistą indywidualnością mającą magiczną moc przyjaźni. Zippi kocha dzieci, dlatego lubi, gdy wokół unosi się aura zrozumienia, zaufania i przyjaźni. Wita się z nimi, a następnie pozostaje ich baczny obserwatorem.

Program składa się z 6 cykli, w których następują po sobie 4 spotkania poświęcone rozumieniu różnych emocji. Radzimy sobie ze złością, rozumiemy zazdrość, cieszymy się swoją radością i dzielimy obawami. Kolejna część skupia na sobie rozumienie innych, najlepiej można pomóc innym ludziom, gdy rozumiemy siebie. Uczymy się dawać, jednocześnie biorąc od życia to, co najcenniejsze. Każde spotkanie jest fabryką twórczych pomysłów, śmiałych wystąpień i odkrywczych fascynacji. Dziecko uczy się rozumieć siebie, nie tracąc przy tym najważniejszego – poczucia własnego ja.

Z praktyki

Piąta część budzi kontrowersje wśród opiekunów i rodziców, bo wiem Zippi, który staje się idolem dzieci, nagle przestaje istnieć. Nie przychodzi na spotkanie, ponieważ umiera. Pojawia się w oczach dzieci zdziwienie, potem niedowierzanie i rodzą się pytania: Dlaczego? Jak to możliwe? Widoczny jest smutek i złość oraz konsternacja – jak mógł nas zostawić. Ta paleta uczuć pokazuje, że czasami świat dzieci jest tak samo zaskakujący jak świat dorosłych. Musimy uporać się z uczuciem osamotnienia. Dziś umiera Zippi jutro może nas opuścić inna bliska osoba. Świat staje tylko na chwilę, ponieważ zaraz rusza powoli do przodu, a my musimy odnaleźć się w nowej sytuacji. Powinniśmy wyciągnąć wnioski z tego, co się stało.

Dziecko radzi sobie z własnymi obawami i lękami po to, aby w przyszłości poznać to uczucie i móc powiedzieć sobie: Już to przeżyłem, wiem, co będzie dalej.

Program Przyjaciele Zippiego nie koncentruje się na dzieciach z problemami czy trudnościami, ale promuje zdrowie emocjonalne wszystkich małych dzieci.

Wiek 5-7 lat to okres rozwojowy, któremu towarzyszy wiele zmian, ogromne tempo uczenia się i nabywania nowych kompetencji. Jest to również etap przekraczania progu szkolnego. Program „Przyjaciele Zippiego” uczy dzieci, jak radzić sobie ze zmianami i wyzwaniem, jak rozwiązywać konflikty i dobrze funkcjonować w grupie. Jest to jedyny program, w którym z małymi dziećmi rozmawia się na temat śmierci i uczuć, jakie towarzyszą nam w sytuacji utraty kogoś bliskiego.

Realizując zajęcia, nie podaje się dzieciom gotowej recepty na to, co mają robić. Nie mówimy wprost: „To rozwiązanie jest dobre, a tamto złe”. Natomiast zachęcamy dzieci do analizowania sytuacji życiowych i zastanawiania się nad możliwościami postępowania w tych sytuacjach. Program pokazuje także, jak ważna jest rozmowa z innymi, kiedy odczuwamy smutek lub złość, jak również – jak ważne jest słuchanie innych, kiedy oni przeżywają trudne chwile.

Uważam, że każdy wychowawca powinien zapoznać się z założeniami tego programu. Z pewnością przekona do siebie tych, którzy pragną rozumieć innych.